

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. oktober 2017
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Høgenhaven Simony
Sagsnr.: 2017-0030-0178
Dok.: 504640

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 909 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. september 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Jesper Jarnit

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 909 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor muligheden for at give strakstilhold i stalkingsager ikke anvendes hurtigere, jf. artiklen ”Malene blev stalket af sin eksmand: Politiet afviste mig i døren. De ville ikke engang høre min historie” fra Berlingske den 21. juli 2017?”

Svar:

1. Justitsministeriet kan oplyse, at det siden 1. januar 2017 har været muligt at meddele et foreløbigt tilhold (et såkaldt strakstilhold). Formålet med strakstilholdet er at give den forurettede en hurtig beskyttelse i form af et midlertidigt tilhold uden at skulle afvente, at politiet har færdigefterforsket sagen. På den måde vil den forurettede i den periode, det efter omstændighederne kan tage at træffe en endelig afgørelse om et tilhold, og som den forurettede kan opleve som en særligt belastende periode, kunne opnå beskyttelse.

Strakstilholdet gælder, indtil der træffes en endelig afgørelse i sagen om tilhold og/eller opholdsforbud. Den endelige afgørelse om tilhold og/eller opholdsforbud skal så vidt muligt træffes senest 60 dage efter, at afgørelsen om strakstilhold er forkyndt.

2. Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”1. I forbindelse med indførelsen af muligheden for at træffe afgørelse om strakstilhold pr. 1. januar 2017 udstedte Rigsadvokaten og Rigspolitiet retningslinjer til anklagemyndigheden og politiet vedrørende anvendelsen heraf.

Rigspolitiet har i den forbindelse pålagt politikredsene at fastsætte procedurer og sagsgange, der sikrer, at der hurtigt kan træffes afgørelse om og ske forkyndelse af strakstilhold, eventuelt i umiddelbar forlængelse af partshøringen af personer, der udsætter andre for stalking.

Ved begæring om tilhold og/eller opholdsforbud skal der straks foretages en vurdering af, hvorvidt betingelserne for udstedelse af et strakstilhold er opfyldt. Strakstilholdet er tænkt som en hurtig og effektiv beskyttelse af den forurettede, og personen, der stalker, skal omgående gøres klart, at den forurettede ikke ønsker kontakt med den pågældende, og at stalkingen kan udløse en straf, hvis den ikke ophører.

Det bemærkes, at det er en betingelse for anvendelse af strakstilhold, at den person, som et strakstilhold er rettet imod, ikke har en rimelig interesse i at kontakte den anden. En rimelig interesse kan f.eks. foreligge, hvor der er en saglig, objektiv begrundelse for en regelmæssig kontakt. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvis parterne har umyndige fællesbørn, hvis de har en nær familiemæssig relation, hvis de er naboer eller indgår i handels- eller erhvervsmæssige forhold.

Strakstilhold kan endvidere ikke anvendes i komplicerede sager, hvor en nærmere undersøgelse af konflikten bør afventes af hensyn til bl.a. risikoen for misbrug og optrapning af konflikt.

2. I forhold til den i artiklen omtalte konkrete sag, som omhandler afvisning af en anmeldelse om stalking, har det desværre ikke ud fra de foreliggende oplysninger været muligt for Rigspolitiet at identificere sagen.

Henvendelsen til politiet skulle ud fra oplysningerne i artiklen være sket for tre år siden. Rigspolitiet kan på den baggrund mere generelt oplyse, at der siden da er iværksat en række tiltag i forhold til politiets og anklagemyndighedens behandling af sager om stalking.

Rigspolitiet udsendte således i januar 2017 retningslinjer til politikredsene vedrørende politiets håndtering af sager om chikane, forfølgelse og stalking. Retningslinjerne er en udmøntning af Justitsministeriets og det daværende Ministerium for Børn, Undervisning og Ligestillings fælles udspil ”Stop stalking” fra marts 2016.

Retningslinjerne har til formål at sikre, at personer, der bliver udsat for chikane, forfølgelse og stalking, får den hjælp, som de har brug for fra politiet, og at de oplever, at deres situation tages alvorligt og behandles professionelt, effektivt og ensartet. I tilknytning hertil kan det nævnes, at retningslinjerne beskriver, hvordan henvendelser/anmeldelser om chikane, forfølgelse eller stalking rent praktisk skal håndteres, herunder hvordan forholdet identificeres, registreres og visiteres.

3. I forbindelse med anmeldelser om stalking foretager politikredsen en konkret vurdering af, hvilke hjælpe- og støtteforanstaltninger der konkret kan og bør bringes i anvendelse i forhold til at sikre og beskytte ofret. Til brug for denne vurdering kan det evidensbaserede risikovurderingsværktøj SAM (Stalking Assessment and Management) anvendes. Risikovurderingsværktøjet forbedrer politiets muligheder for på et tidligt tidspunkt at kunne vurdere trusselsniveauet for ofre for stalking. Politiet kan på den baggrund bedre vurdere behovet for iværksættelse af nødvendige hjælpe- og beskyttelsesforanstalt-

ninger over for ofret. På baggrund af risikovurderingerne er det også muligt at iværksætte initiativer rettet mod gerningsmanden.

I forhold til de konkrete beskyttelsesforanstaltninger, som politikredsene efter en individuel vurdering kan iværksætte i forhold til ofre for stalking, kan bl.a. nævnes følgende:

- Vejledning om begæring af (straks)tilhold og opholdsforbud,
- henvisning til krisecentre,
- udlevering af overfaldsalarm,
- vejledning om teknisk og taktisk sikring af hjemmet,
- tildeling af særlig adressebeskyttelse, samt
- henvisning til Dansk Stalking Centers tilbud.

Politikredsene skal være opmærksomme på at anvende de beskyttelsesmuligheder og -foranstaltninger, som politiet råder over i forhold til beskyttelse af ofre for stalking, når det skønnes relevant og nødvendigt.

Endvidere kan det oplyses, at Rigspolitiet deltager i møder i det rådgivningsforum vedrørende stalking, som blev nedsat som led i det ovenfor nævnte stalkingudspil. På møderne deltager Justitsministeriet, Udenrigsministeriet (repræsentanter for ministeren for bl.a. ligestilling), Rigsadvokaten og de centrale aktører på området.

Rigspolitiet er herudover i løbende dialog med Dansk Stalking Center vedrørende udviklingen på området, herunder drøftelser af bl.a. muligheden for optimering af politiets sagsbehandling.”

3. Justitsministeriet kan endvidere henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 805 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.